

Frykten for den kvinnelige filosofen

//

//]]]]> //]]>

Mary Wollstonecraft opplevde at intime detaljer fra hennes privatliv ble blandet sammen med hennes filosofiske utlegninger. Litteraturviter Tone Brekke skriver om sin interesse for den britiske filosofen i [Dagbladet](#).

Flere [kjønnsforskere](#) presenterer nå sitt arbeid i avisen – som respons på Harald Eias agitasjon mot norsk kjønnsforskning. Tone Brekke forteller at hennes interesse for den britiske filosofen og forfatteren Mary Wollstonecraft (1759–1797) startet med et fenomen i britisk offentlighet på slutten av 1700-tallet, en omfattende debatt om «den kvinnelige filosofen».

I romaner, pamfletter, memoarer og avisinnlegg raste debatter om hvorvidt kvinner har evnen til å filosofere. I de aller fleste tilfellene var det Wollstonecraft som ble omtalt som en av disse fryktede kvinnelig filosofene.

Gang på gang opplevde hun at intime detaljer fra hennes privatliv, bl.a. hennes selvmordsforsøk og

det at hun fikk barn utenfor ekteskapet, ble blandet sammen med hennes filosofiske utlegninger. Offentlige debattmøter inviterte folk til å diskutere Wollstonecraft, og hun ble stadig omtalt som for maskulin, avkjønnet og emosjonelt ustabil – altså både for maskulin og for kvinnelig samtidig – eller kort sagt «hysterisk». Forfatteren Horace Walpole beskrev henne som en «hyene i underskjørt».

Den kvinnelige filosofen ble problematisk fordi hun utfordret skillene mellom filosofi og litteratur.

Et sentralt spørsmål blir hvorfor litteraturteorien og filosofihistorien har hyllet evnen til å blande det filosofiske og litterære hos mannlige teoretikere, som for eksempel Coleridge og Schlegel, men nedvurdert og utelatt kvinner som på samme måte har eksperimentert med forholdet mellom litteratur og teori?

Hele teksten kan leses på [avisens nettsider](#).